

Prenumerata:

we Lwowie:

Miesięcznie... 1 K 50 h.
Kwartalnie... 4 „ 50 „
Rocznie... 18 „ — „
Za dostawę do domu
30 hal. miesięcznie.

Na prowincyi i w monarchii austriackiej:

Miesięcznie... 2 K — h.
Kwartalnie... 6 „ — „
Rocznie... 24 „ — „

Za granicą:

Miesięcznie... 2 K 30 h.
Kwartalnie... 6 „ 85 „
Rocznie... 27 „ 25 „

Numer we Lwowie 6 h.
na prowincyi... 8 „
na dworcach... 10 „

DZIEŃ

POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI**Wychodzi o godzinie 5 po południu.****Ogłoszenia:**

Zwykłe inseraty: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce 20 hal.

Nadesłane: za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce 60 hal.

Ogłoszenia między tekstowe: za wiersz petitowy 1 K 50 hal.

Drobne ogłoszenia za wyraz 3 hal.

Rękopisów bez zastrzeżenia zwrotu nie zwraca się.

Redakcja i administracja: ul. Kopernika 1. 28. — (Nr. telefonu 771). — Kantor na Lwów w biurze dzienników K. Buchstaba.

Od Wydawnictwa. Czas odnowić przedpłatę!

Co dzień niesie?

* Odsłonięcie pomnika Mickiewicza we Lwowie nastąpić ma w drugiej połowie października.
* Traktat handlowy austro-włoski został podpisany.

* Koronacja króla Piotra I. odbyła się dziś uroczystość w Belgradzie, zgodnie z przepisaniem ceremoniałem.

* Zjazd socjalistów niem. w Bremie odrzucił wniosek o agitację w wojsku.

* Podczas katastrofy kolejowej pod Ferrarą (we Włoszech) odniósł obrażenia wice sekretarz minister. Bazant, delegat austriacki w sprawie traktatu z Włochami.

* Inspektorem armii ros. mianowany w ks. Sergiusz Michałowicz.

* Japończycy maszerują w sile 9 dywizyj na Mukden. Bitwa spodziewana lada chwila. Japończycy czynią gorliwie przygotowania do ostatecznego ataku na P. Artura.

Dyaryusz.

Środa 21 września 1904.

Imiona. Rzym. kat. Mateusza ap. — Grec. kat. Rozdż. Bohor. — Słow. Bożydar. — Wschód słońca 5:46 zachód 6:01.

Widowiska i koncerty. Teatr miejski „Medor“.

Muzea, biblioteki i wystawy. Ossolineum. Bibl. w d. powsz. godz. 9—2; muz. dni powsz. 9—1, nałto we wtór. i piąt. 3—5. Muzeum Dziezuckich, (Teatralna 18) w niedz. 10—1; w dni powsz. 10—1 za zgłosz. — Muz. przemysłowe (w ratuszu) w dni powsz. (prócz poniedz.) 9—2, w święta 10—1; Bibl. 9—1 i 5—8. Bibl. uniwersytecka w dni powsz. 12—2 i 4—7. — Bibl. Baworskiego (Ujejskiego 2) wtorki, środy, piątki i soboty 4—8. — Bibl. Pawlikowskich (Trzeciego Maja 5) środy, soboty i niedziele 11—12. — Bibl. Politechniki w święta, niedziele i poniedziałki 11—1, w inne dni 10—1 i 4—8. Bibl. Tow. Szewczeni (Czarnieckiego 26) 2—6 (prócz niedzieli i świąt ruskich). — Bibl. Narodnego Domu (Teatralna 22) we wtór., środ., piątki i soboty 9—12 i 8—6. — Wystawa Tow. przył. sztuk pięknych (Muzeum przemysł.) codz. 10—5. Oplata 60 hal., w niedzielę 80 hal. Salon sztuk pięknych p. Latoura (pl. św. Ducha 10, I. p.) otwarty od 10—7. Wstęp 40 h. w niedzielę 80 hal., młodzież szkol. 20 halerzy.

Czwartek 22 września 1904.

Imiona. Rzym. kat. Maurycego m. — Grec. kat. Joakima i Anny. — Słow. Zelimir. Wschód słońca 5:48 zachód 5:59.

Widowiska i koncerty. Teatr miejski: „Dziewczyna z fiołkami“.

Gieldy pieniężne.

Wiedeń. 21/9 (Tel. „Dnia“). Gielda poranna z 10:30 rano.

Maki 11747, Renta majowa 9940, Węg. renta kor. 9785, Akcje austr. Zakł. kred. 65575, Akcje węg. Zakł. kred. 76600, Akcje Anglobanku 28200, Akcje Unionbanku 53500, Akcje Bankvereinu 54500, Akcje Laenderbanku 44150, Akcje Kolei państw. 64650, Lombardy 8750, Akcje kolei Elbenthal 60000, Akcje Fabryki broni 48600,

excl. kupon. Losy tytoniowe 90000, Alpy 48375, Akcje Rima Muranyi 52350, Akcje Prask. Tow. żelaz. 2480, Losy tureckie 13575, Ruble 25375. 4 prc. listy zast. Banku hipotecz. 9900, 4 1/2 prc. listy zast. Banku hipotecz. 10170, 4 prc. Galic. Poż. kraj. z r. 1893 9950, 4 prc. listy zast. Banku kraj. 9940, 56 l. listy Tow. kred. ziem. 9930.

Uspokobienie: niejednostajne.

Wiedeń. 21/9 (Tel. „Dnia“). Gielda połudn. g. 12:30 w południe.

Marti 11747, Renta majowa 9940, Węg. renta koron 9785, Akcje austr. Zakł. kred. 65575, Akcje węg. Zakł. kred. 76600, Akcje Anglobanku 28250, Akcje Unionbanku 53300, Akcje Bankvereinu 54500, Akcje Laenderbanku 44600, Akcje kolei państw. 64600, Lombardy 87—, Akcje kolei Elbenthal 42350, Akcje fabryki broni 48600, Akcje tytoniowe 34750, Akcje Alpy 48525, Akcje Rima Muranyi 52350, Akcje Prask. Tow. żelaz. 2485, Losy tureckie 13575, Ruble 25375.

Uspokobienie: spokojne.

Berlin. 21/9 (Tel. „Dnia“). Gielda poranna. Akcje kredytowe 20640, Tow. Dysk 19100.

Uspokobienie: spokojne.

Wiedeń. 21/9 (Tel. „Dnia“). Zamknięcie gieldy g. 2—.

Akcje austr. Zakładu kredyt. 65850, Akcje węg. Zakł. kred. 76900, Anglobanku 28250, Unionbanku 53300, Laenderbanku 44750, Bankvereinu 550— Bodencredit 96100, Galic. banku hipot. 544—, Kolei państw. 64775, Kolei połud. 87—, Kolei Elbenthal 423—, Kolei północnej 5500, Kolei czerniowieckiej 57800, Alpy 430—, Rima Muranyi 52975, Prask. Tow. żelaz. 2477, Fabryki broni 48400, tureckie tytoniowe 34850, Galic. karpac. Tow. nałowego 1046, Obl. węgier. indem. 9745, Renta majowa 9935, Austr. renta kor. 9940, Węg. renta kor. 9750, 56 l. listy Tow. kred. ziemsk. 9930, 4 prc. listy Banku hip. 9900, 4 1/2 prc. listy Banku hip. 10170, 5 prc. listy Banku hipotecznego 11200, 4 prc. listy Banku krajow. 9940, 4 1/2 prc. listy Banku kraj. 10175, 5 prc. kom. Oblig. Banku kraj. 10345, 4 prc. gal. obl. propin. 9975, 4 prc. gal. pożyczki kraj. z r. 1893 9950, 4 prc. Pożyczka m. Lwowa 9725, Losy tureckie 13450, Marki 11747, Ruble 25375.

Uspokobienie silne wskutek lokalnych i budapeszteńskich zakupów. Targ Montanów i papiery bankowe ożywione.

Gieldy zbożowe.

Budapeszt 21.9. (Tel. „Dnia“).

Pszenvica na maj — do —, na październik 1032 do 1033, na kwiecień 1068 — 1069. Żyto na październik 765 do 766, na kwiecień 807 do 808. Owies na maj — do —, na październik od 687 do 688, na kwiecień od 726 do 727. Kukurydza na sierpień od 000 do 000, na wrzesień od 710 do 715, na maj 1905 od 727—728. Rzepak na sierpień 1165 do 1175.

Oferty na pszenicę: mierne.

Chęć kupna: ograniczona.

Uspokobienie: lepsze.

Pogoda: chłodna.

Wiedeń. 21/9 (Tel. „Dnia“).

Pszenvica 0000 do —, Pszenica nowa — do —, Żyto 0— do 000. Jęczmień 000

do 000. Kukurudza 750 do 770. Owies 000 do 000. Rzepak — do —00.

Pogoda: pochmurno.

WOJNA.

London. (Tel. wł. „Dnia“). »D. Mail« donosi, jakoby pierwsze starcia na południe od Mukden już miały nastąpić, mianowicie gen. Kuroki zaatakował lewą skrzydło Kuropatkina.

Berlin. (Tel. wł. „Dnia“). »L. Anz.« donosi, że korespondent jego rozmawiał w Rewlu z komendantem floty bałtyckiej adm. Rożdzeństwieńskim, który jest pełen najlepszych nadziei, co do poruczonego mu zadania. W razie wcześniejszego upadku Portu Artura, flota bałtycka popłynie wprost do Władywostoku.

Madryt. (Tel. »Dnia«). W depeszy z Bilbao zaprzeczono w oficjalnej formie wiadomości podanej wczoraj w depeszy pewnej korespondencji, jakoby rosyjski krążownik zatrzymał pewien angielski okręt przewożowy koło Cap Santa Maria.

Petersburg. (Tel. „Dnia“). Car powołał na nowo utworzoną posadę inspektora całej armii — generała majora à la suite w. ks. Sergiusza Michałowicza i polecił mu także prowadzenie spraw generalnego zbrojniczego.

Czifu. (Tel. »Dnia«). Biuro Reutersa donosi: Japończycy czynili w ciągu ostatnich 19 dni wielkie przygotowania do ataku na Port Artura. Chcą obecnie zdobyć forty Rikwanszan i Erlunszan. Atak wykonany z końcem sierpnia trwał rzeczywiście 10 dni. Pomimo, że Japończyków odparto wówczas na całej linii, zatrzymali oni cztery małe forty po stracie północno-wschodniej. Dwa z nich są w oddaleniu zaledwie 50 kroków od fortu Erlunszan. Rosyjanie również bardzo silnie bombardują, wyrzucając dziennie około 1000 granatów.

Mukden. (Tel. „Dnia“). Bitwa zaczyna się każdej chwili. Japończycy maszerują w sile ośmiu lub dziewięciu dywizyj naprzód. Wysokie zboże wszędzie już złęto, pola są więc zupełnie gładkie. Tuż przed frontem rosyjskich stanowisk płynie rzeka Hun.

Tientsin. (Tel. wł. »Dnia«). W ostatnich sześciu dniach wysłano stąd przeszło jak 4000 rannych Japończyków na okrętach szpitalnych do Rosji.

Berlin. (Tel. wł. »Dnia«). Do »L. Anz.« donoszą z Charbina, że Japończycy rozwijają żywą akcję w półn. Korei.

Paryż. (Tel. wł. »Dnia«). »Journal« dowiaduje się, że zaopatrzenia bałtyckiej floty w węgiel na czas jej podróży na d. Wschód podjęli się niemieccy dostawcy.

Horoskopy wojenne.

Serya druga.

Podał OFICER.

Z dniem dzisiejszym rozpoczynamy drugą seryę „Horoskopów wojennych”, pisanych przez Oficera, których serya pierwsza obudziła tak powszechne zainteresowanie, że wydaliśmy je w osobnej odbitce.

Serya pierwsza „Horoskopów” ukazała się w przekładzie na języki: niemiecki i francuski i zdobyła sobie pochlebne oceny w pismach fachowych.

Czytelnicy nasi przekonali się już mieli sposobność, że „Horoskopy” Oficera były oparte na fachowej znajomości strategii wojennej i świadczyły o rzadkim zmysle obserwacyjno-kombinacyjnym Autora. Najlepszą rekomendację „Horoskopów”, stanowią fakty, cały kompleks zdarzeń, jakie się rozegrały już na widowni wojny, od chwili pojawienia się I. seryi. Nie wątpimy, że i druga serya „Horoskopów” obudzi niemieckie zajęcie wśród Szanownych Czytelników.

Red.

I.

(Z.) Petersburska klika wojenna odgraża się, że walkę prowadzić będzie aż do skutku, t. zn. do chwili, w której pokonana Jap. przyjmie podyktowane sobie warunki pokoju. Klika ta posiada zapewne swoich mężów zaufania w rosyjskim generalnym sztabie, którzy muszą opierać swe nadzieje — mniejsza o to, czy słuszne — na jakimś wyraźniej zakreślonym planie. Gdyby nawet plan ten okazał się w przyszłości taką samą utopią, jak wszystkie dotychczasowe strategiczno-taktyczne plany rosyjskie, to przecież, nawet na podstawie chorobliwej utopii, wydany będzie cały szereg dyspozycyj militarynych, które na losach dalszego przebiegu wojny muszą zaważyć.

Otóż, w pierwszym rzędzie rozpatrzmy, jaki plan po stronie rosyjskiej wydałby się najkorzystniejszym. Tu należy przedewszystkiem przyjąć, że caratowi dopiszą dwa czynniki, które, aczkolwiek na sprawy czysto militarnej natury bardzo dosadnie oddziaływać będą, przecież stoją po za obrębem istotnego planu militarnego. Tymi czynnikami są: 1) finansowa wytrzymałość Rosyi, 2) wewnętrzny spokój w europejskiej Rosyi.

Oba te czynniki są dla przyszłych wypadków pierwszorzędного znaczenia i każdy z nich oddzielnie może na swój sposób plany militarne radykalnie pokrzyżować.

Nie jest moim zamiarem zastanawiać się nad finansową wytrzymałością caratu, ani też nad jego »wrogiem wewnętrznym«, gdyż to ze strategią nie ma nic wspólnego; zaznaczą tylko — na podstawie ogólnego wrażenia, nie opartego zresztą na dokładnych danych statystycznych, które jedynie mogłyby nam stworzyć obraz, zbliżony do prawdy —, że nie bardzo dowierzam ani elastyczności i potencji rosyjskich finansów, ani też »wewnętrznemu wrogowi«, który w zimie, mając długie wieczory do namysłu, a czarne widoki na wiosenne wypadki, może z daleko większą, niż dotąd, energią zabrać się do wykonywania »porządków« wewnątrz państwa. Kitem, który spaja oba powyższe czynniki, jest głód, a ten, zdaje się, już zaczyna energicznie pukać do mieszkań robotniczych, chat wiejskich i uboższych sklepów, a nawet niższego czynownictwa.

Aby jednak wrócić do planu strategicznego, przyjmijmy, że Rosyi uda się w ciągu najbliższych kilku miesięcy utrzymać wewnętrznego wroga na pasku, a ministrowi skarbu powiedzie się wydać jeszcze kilkadziesiąt milionów marek, czy franków, od przyjacielskich nieprzyjaciół.

Otóż, w tym wypadku nasuwałoby się pytanie: czy dla Rosyan korzystniej byłoby cofnąć się natychmiast do Charbina, bez względu na to, czy Japończycy będą na nich w dalszym ciągu napierać, lub nie — czyli też zająć jakieś wygodne stanowisko na linii Charbin-Mukden i zmusić Japończyków do takiej samej żmudnej i krwawej pracy, jaką mieli pod Liaojanem.

Co do tej kwestyi, to nie waham się ani na chwilę przyjąć jako pewnik, że cofanie się obecne Rosyan wprost do Charbina byłoby dla nich jaknajbardziej zabójcze.

Cofnięcie się takie, pominiawszy już wszelkie czynniki moralne, a więc: upokorzenie wobec nieprzyjacznej ludności chińskiej, która do niedawna jeszcze drżała przed potęgą płowolowych olbrzymów z pikami i nahażkami — spowodowałoby oddanie całej mandżurskiej kolei w ręce Japończyków i ułatwiłoby im szybki pochód aż pod Charbin.

Mało tego: w chwili, gdyby *gros* armii rosyjskiej usadowiło się w Charbinie, odnoga kolejowa z Charbina do Władywostoku musiałaby być również wydana w ręce japońskie, gdyż Japończycy, otaczając Charbin, oddzielby wszelkie dowozy do Władywostoku i skazali oddziały rosyjskie, zamknięte w tym porcie, na niechybną śmierć głodową, zwłaszcza, że o dowozie żywności ze strony morza, po upadku Portu Artura i uwolnieniu floty admirała Togo, mowy być nie może. Zresztą, Władywostok już w październiku zamarza i jest dla okrętów niedostępny.

Tym sposobem Rosyanie, cofając się aż do Charbina, oddaliby obie linie kolejowe w ręce japońskie bez wystrzału — innymi słowy — oddaliby całą Mandżurię pod supremację nienawistnych wyspiarzy.

Dobrze, ale cóżby przez to zyskali? Może zdolałoby się skupić w jednym punkcie, urósł tam w siły i dopiero rzucić się na szereg japońskie ze zdwojoną energią? — Nie!

Przez takie dobrowolne cofnięcie się do Charbina, Rosyanie straciliby bardzo wiele, a nie zyskali zgola nic!

Dopóki armia rosyjska trzyma się w którymkolwiek bądź punkcie południowej Mandżurii i osłania sobą Charbin, dopóty ten Charbin jest wygodnym zbiornikiem dla nowej armii, jest pierwszą większą stacją ratunkową dla rannych, jest miejscem magazynów augmentacyjnych i prowiantowych, siedzibą władz itd.

Gdyby jednak Japończycy raz otoczyli Charbin, choćby nie wiedzieć, jak znakomicie obwarowany, w takim razie gdzie stworzyć drugi taki zbiornik życiodajny? Może na linii Charbin-Bajkał? Nie, na to już ani środków nie ma, ani czasu. Gdzieżby Rosya była w stanie zamienić którąś z nędznych wiosek północnej Mandżurii na drugi zbiornik charbiński ze wszystkimi kasarniami, magazynami, barakami, lazaretami, torami kolejowymi itd. itd.

A więc: Rosya, chcąc dalej prowadzić skutecznie wojnę, musi zatrzymać armię Kuropatkina gdzieś na południu od Charbina — choćby ją miała poświęcić na zagładę —, ale uczynić to musi. I to będzie pierwszy wytyczny punkt w planie rosyjskiego generalnego sztabu.

JULIAN NOWAKOWSKI.

Na ofiarę stosie.

55)

Powieść współczesna.

Pod wpływem wzajemnego przywiązania, które łączy wychowawcę i wychowanka, pod wpływem zaufania z jednej, a łagodnej, rozumnej pobłażliwości z drugiej strony znikają przykrości wszelkiego przymusu, który inaczej wytwarza przepaściste głębokość do wyrównania niemożliwe, przymusu, który obie strony odczuwają i który je coraz bardziej od siebie oddala. Przywiązanie szczere, prawdziwe i głębokie i wykultuwające na tem nader urodzajnym podłożu pewien rodzaj często nieświadomej, ale mimo to istniejącej wdzięczności za wzajemne oszczędzanie się, zobowiązuje obie strony do współzawodnictwa w dążeniu do sprawienia sobie przyjemności i zadawania wzajemnych wymagań. Grubą skorupą narowów okryta wyzierała teraz młoda ta i z gruntu nie zła dusza, cienie popędów i złych skłonności i nawyków znikły, gdy się do nich przedarł jasny i pogodny promień, a samolubstwo nawet okrucieństwo, tak naturze dziecięcej duszy zwyczajne, tajały pod wpływem ożywczej technienia,

istotnego przywiązania i życzliwości i zamieniały się w pociągający altruizm.

Widziano chłopca, który dawniej strzelał ptaki z fioletu i niemiłosiernie gniazda ich niszczył, jak obecnie rozrzucał dla nich żywność, a od gniazd stronił, aby ptaszat nie ploszył, zdumiewano się, że ten sam Edek, który szczegółnie miał upodobanie w szczuciu dziadów psami, obecnie sięgał nieraz do kieszonki, wyjmował pieniąż i obdarowywał biedaka.

Jak zdrowie fizyczne u dziecka po przebytej chorobie powraca bardzo szybko, a na wycieńczonych i zwiedlonych policzkach szybko bardzo wykwitwa znamię zdrowia, tak samo i z chorób duszy dźwiga się szybko, wszelkie przemiany umysłowe dokonywują się łatwo, niekiedy w przeciągu zadziwiająco krótkiego czasu i starannie, a umiejętnie, a prztem życiowie rzucony posiew bujnie wschodzi i pleni się tam, gdzie niedawno wszechwładnie krzewiły się chwasty.

Zmianom tym dziwili się wszyscy. Całe otoczenie ze zdumieniem, lecz i z nieufnością spostrzegło to przerażenie się powszechnie dawniej zienawidzonego malca, i gdy dawniej z niechęcią, ale i bojaźnią odeń stroniono, obecnie poczęto życzliwiej i przyjaźniej nań patrzeć.

(C. d. n.).

Koronacya w Belgradzie.

(List wł. „Dnia“).

Belgrad, 19. września.

Nieciekawie wygląda dziś Belgrad w przededniu koronacyi. Na przystrojeniu miasta zdaje się odbijać cała ta ciężka atmosfera, jaka nad królestwem ciąży już od roku. Ozdobiono domy bardzo skromnie, na cienkich drążkach powiewają barwne chorągwie i chorągiewki, które może, nie tak to jeszcze dawno, patrzyły na cugi weselne Aleksandra i Draginy Obrenowiczów. Niechęć i ponurość niezależnych, burzenie się ludu, służalstwo karyerowiczów, chłodne zapęły obalamuconych, a ponad wszystkim gniew skupczyny — nadają tej wojskowej koronacyi piętno trochę ciekawszej parady wojskowej.

Bo też nie tak łatwo wytlómaczyć racyą stan mord, nie łatwo przygłuszyć wołanie zgromy i nakazać milczenie etyce ludu.

Koronacya ta nie oddziała na losy kraju, może ona tylko upewnić stanowisko króla Piotra, zakończyć nieszczęsną epokę, zaczęta krwawymi zajściami na dworze królewskim. Może też wreszcie zawita po niej pokój w tym ciężko doświadczanym kraju.

Nowy władca nie myśli urządzić koronacyi z przepychem, przeciwnie chce jej nadać wszelkie cechy skromności. Wydatki ograniczono do minimum, insygnia sprawiono w Paryżu tanio, córka króla zamówiła suknię u krawcowej miejscowej, z materyi jedwabnej, utkanej przez chłopkę z pod Krótu.

Stanowisko dworów jest źródłem wielu przykrości. Tylko trzy państwa t. j. Austro-Węgry, Niemcy i Włochy nadały swoim posłom charakter posłów nadzwyczajnych. Nieprzejednaną pozostała Anglia. Nawet rosyjski poseł otrzymał w ostatniej chwili rozkaz, ażeby w koronacyi wziął udział jako poseł zwyczajny. Stało się to podobno dlatego, że król Piotr nie uznał się jeszcze wasałem Rosji.

Przykrości te zwiększa jeszcze stanowisko siostrzeńca królewskiego Bożydara Karageorgewicza.

Przybył on do Belgradu nagle i zamieszkał w marnym hotelu. Zaraz po wstąpieniu Piotra na tron zjawił się Bożydar w Belgradzie, spodziewając się od króla pomocy pieniężnej. Odmówiono mu, a po był jego w Belgradzie uważano za niewygodny. Zerwawszy z wujem pojechał do Paryża i szkalał go w dziennikach. Gdy się dowiedziano o jego mieszkaniu ofiarowano mu apartamenty w Grand Hotelu, tych jednak nie przyjął, oświadczając, że skromny sprawozdawca francuski nie może sobie na taki zbytek pozwolić, a jałmużny nie przyjmie.

Do skandalicznych szczegółów należy też sztrajk obrażonej za brak odpowiedniego zaproszenia skupczyny, oraz stanowisko prasy zwalczającej koronacyę.

Sam akt koronacyi odbędzie się w ten sposób. Jutro, tj. we wtorek o pół do 6-tej popoł. odbędzie się przeniesienie insygniów koronacyjnych do katedry, a pojutrze tj. we środę sam pochód do katedry, gratulacye, iluminacya i przedstawienie galowe. Z koronacyą schodzi się cały szereg kongresów jak: kongres studentów południo-

wo słowiańskich, kongres lekarzy i przyrodników oraz południowo słowiańska wystawa sztuki. Do wypadków godnych uwagi zalicza się jeszcze amnestya dla politycznych przestępców i przemowa króla do prezydentów skupczyny, mająca się odbyć w sali tronowej konaku po akcie koronacyjnym.

W koronacyi weźmie udział: książę Danilo Czarnogórski jako nadzwyczajny poseł, następnie posłowie: dr. Dumba z Austro-Węgier, Markiz Guiccoli z Włoch, Gubastow z Rosji, v. Hegking z Niemiec, Maurokordato z Rumunii. Ci ostatni przedłożą królowi pisma odręczne swych monarchów. Reszta posłów przybędzie na uroczystość jedynie w charakterze zastępców dyplomatycznych — Anglia oczywiście reprezentowaną nie będzie.

Deszcz pada ciągle, na ulicach morze błota, chorągwie wiszą zmoczone i zblakłe. Niebiosa poskapiły pogodą.

* * *

Z Belgradu nadeszła w nocy następująca depesza: Uroczystości koronacyjne rozpoczęły się wczoraj o godzinie 5 popołudniu. O tej porze przewieziono insygnia koronacyjne z konaku do cerkwi katedralnej. Pochód otwierał oficer sztabowy na koniu, za nim jechał oddział żandarmów dworskich w mundurach galowych, za nimi zaś w powozie prefekt Białogrodu. Następnie jechali w powozach galowych starszy burmistrz Białogrodu i prezes komisji koronacyjnej. Za nimi postępowali dwaj królewscy heroldowie, szwadron przybocznej gwardyi królewskiej i sztandar królewski, który niósł oficer gwardyi w asystencji dwóch oficerów konnicy. Dalej jechali w powozach prezydent gabinetu z koroną w ręku, prezydent skupczyny z jabłkiem, minister wojny z berłem i prezydent rady państwa z płaszczem purpurowym królewskim. Wszystkie powozy eskortowali oficerowie na koniach. Szwadron przybocznej gwardyi królewskiej zamykał pochód, który dażył ulicami Milana, ks. Michała i Dubrowacka do katedry. Wzdłuż całej drogi publiczność tworzyła zwarty szpal.

W cerkwi przybycia insygniów królewskich oczekiwała reszta ministrów. Gdy zbliżył się powóz prezydenta gabinetu, wiozącego koronę, ustawiona przed katedrą kompania honorowa ze sztandarem oddała honory. Metropolita, oczekujący u bramy katedry, odebrał z rąk prezydenta gabinetu koronę, biskup z Szabosu jabłko. Biskup z Niszu berło, a biskupi z Tlicy i Zajczaru purpurę królewską i wszystkie te insygnia w uroczystej procesyi zanieśli na przygotowane dla nich miejsce przed wielkim ołtarzem. Obok insygniów zajęła miejsce sztafeta honorowa. Duchowieństwo dokonało poświęcenia insygniów, poczem odprawio uroczyste nieszpory. W nabożeństwie tem wzięli udział wszyscy dygnitarze dworscy i państwowi, oraz zaproszeni goście z całego kraju. Ciało dyplomatyczne w tej uroczystości kościelnej udziału nie wzięło. Po nabożeństwie insygnia pozostały w cerkwi, a cały pochód w tym samym porządku powrócił do pałacu królewskiego, gdzie pierwszy adjutant króla w otoczeniu całego dworu odebrał z rąk chorążego poświęcony w cerkwi sztandar królewski i umieścił go obok tronu.

We wszystkich cerkwiach w całym państwie odprawione zostały wczoraj uroczyste nieszpory.

Z KRAJU.

Z Krakowa nam donoszą: Wczoraj zebrało się poważne grono zaproszonych rękodzielników i przemysłowców, celem omówienia sprawy zawiązania stowarzyszenia, którego głównym celem miało być dźwignięcie stanu rękodzielniczego, uginającego się dziś pod obciążeniami fiskalnemi, oraz cierpiącego bardzo wskutek pomijania pracowników miejscowych przez krajowe władze publiczne. W dyskusyi jaka się nad mową zagajającą p. Kramarczyka wywiązała, zabierali głos pp. poseł Rotter, Mikołajski, Kowalski i inni, poczem zebrani uchwalili jednogłośnie utworzyć towarzystwo i wybrali komitet, który opracować ma statut.

— Wczoraj rozpoczął się 5 dniowy jarmark na konie. Na jarmark, który się odbywa w ujeżdżalni p. Targońskiego przywieziono zaledwie 150 koni i 25 bryczek. Pokup mały.

Ze Stryja nam donoszą: Wybory do Rady powiatowej dały następujący rezultat. Z grupy gmin wiejskich wybrani zostali: A. Bernyk, ks. Dawydiak, ks. O. Niżankowski, dr. E. Oleśnicki, S. Podobiński, H. Skobiłyk. Z grupy miast i miasteczek wybrani: J. bar. Brunicki, dr. F. Fruchtmann, J. Halabarda, W. Jonas, S. Małkowski, I. Schoenfeld, J. Wehrstein i S. Zamorski. Z grupy najwyżej opodatkowanych: M. Auerbach, M. Lipchütz, D. Halpern.

— Sąd przysięgłych skazał tu 18-let. Iwana Greba, który 29. czerwca br. zamordował za cenę 2 koron Feigę Zeilerową w Sławsku, na 15 lat ciężkiego więzienia, z postem 2 razy na miesiąc a ciemnicą w każdą rocznicę zbrodni. Zamordowana Zeilerowa, znajdowała się w stanie błogosławionym.

Z Mikołajowa nad Dniestrem donoszą, że poborca podatkowy Kazimierz Słomka sprzeniewierzył nadesłane przez lwowską dyrekcję kolei pieniądze podatkowe w kwocie 4.490 kor. 37 hal.

MAŁY FEJLETON.

Listy, które go nie doszły *).

Oto tytuł książki, obecnie bardzo poczytnej. Tło jej stanowią stosunki dalekiego Wschodu. Treść — wynurzenia duszy bardzo subtelnej i kochającej. Rezonuje ona *comme le more*, snując myśli na temat zwątpienia o celu ludzkiego boju, zabiegów i wysiłków. A kocha — nie wskutek popospolitej *aventure d'ame*. Miłość jej jest czemś więcej niż instynktowym popędem. Jest bowiem zdeterminowana stanami psychicznymi wyższego rzędu. Ona ratuje od ruiny dusze, zatrutą ponuremi refleksjami. Śledząc bowiem przez ciąg utworu coraz bar-

*) „Listy, które go nie doszły“. Przekład Z. Mieczysławskiej. Nakładem księgarni Altenberga.

WINOGRONA

prawdziwe kuracyjne i słołowe
z ogrodów Państwa Beregszasz
otrzymuje codziennie świeże

TYLKO

Adolf Krebs **Lwów**
Kaźmierzowska I. 4.

i sprzedaje

w koszyczk. lub paczkach 5 kgr. po K 2.60
Na prowincję wysyła franco za nadesłaniem Kor. 3.40

dzień wzmagające się uczucie, poznajemy je jako reakcję przeciw coraz bezwzględniejszej ocenie unionych ideałów, utraconych skarbów. Miłość ta wyrosła na cmentarzu złudzeń — jako jedyny przejaw woli ku wartościom. Punktem wyjścia są — smutki przeżyte i przewijająca się przez cały utwór myśl: *le réel me déçoit*. Szukając celu życia, nie może go znaleźć tam, gdzie go jedynie szukać należy. Nie może również znaleźć odpowiedzi na względną potrzebę popędu moralnego, szukającego celu.

A jednak kocha osobę, która znajduje się daleko na Wschodzie i — pisze — listy, które go nie doszły. Gnebi się ustawicznie w bezcelowej pogoni za »szczęściem«, które spostrzega z profilu, zapatrzone w przyszłość. I wierzy przecież, że to szczęście miłości. *Malgré tout!* — Intensywność uczucia w miarę potęgowania się — coraz mniej nas porusza. Przybiera formę tuzinkowej katuszy: cierpienia banalnej tęsknoty »żony Niemki za fabrykantem Niemcem«. Mimowoli przypominamy sobie, że pisząca ma męża — chorego.

Tak więc zaciera się specyficzne piętno tej miłości. Zawsze jednak przebija z tych listów echo wiecznych tęsknot, zalewających spody dusz marzycielskich a sceptycznych. Są to kartki duszy, u której stosunek między powinnością a możliwością wykazuje chroniczny deficyt. Autorka listów ulega bardzo smutnemu pogładowi na życie, nie mając — jak pisze — siły, aby się stała sama swem przeznaczeniem. Przytem spragniona treści życiowej, »zdeziluzowana« pieśniami — niedośpiewanami.

Wszystko to są jednak nuty już ograne, podobne dysonanse w myślach i uczuciach znalazły już gdzieś indziej bardziej artystyczny wyraz. Miłość widzieliśmy już nieraz jako tęzę w pomrokach dusz zwątpiałych — w formie o wiele subtelniejszej niż w »Listach, które go nie doszły«. Do poczynności »Listów« przyczynia się w znacznej mierze tło utworu.

Znajdujemy tam opis ludności chińskiej, wyzykiwanej przez natrętnych heroldów Europy pod pretekstem szerzenia »kultury«. Poznajemy łowców koncesyj chińskich na — nawodnienie pustyni Gobi, na eksploatację kapłani rubinów, których może tam i... niema. Współczujemy z gnębionymi przez wyznawców wiary streszczonych w słowach: Szukajcie zbawienia w Chinach; oczywiście w myśl pompatycznych hasel: rynek zbytu, patryotyzm, punkt oparcia, ekspansywność!

Nadto autorka zna dobrze stosunki amerykańskie; zwłaszcza ciekawe są uwagi o estetyzujących damach z arystokracji amerykańskiej, o bezwzględności plutokratów w zdobywaniu mamony, o wzroście imperyalistycznych dążeń Stanów Zjednoczonych. Nie brak też wzmianki o aktualnej obecnie *Madame Chrysantème* — o Japonii.

S. Dr-ks.

Mianowania w szkolnictwie.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła Jana Szczepańskiego rezezy. nauczyciela gimnazjum w Złoczowie i nadała mu tytuł profesora.

Prezdyum Namiestnictwa przyznało Gabrieli Kukurudowej, emer. dyrektorce w Stryju, za 40-letnią wierną służbę, medal honorowy ustanowiony z okazji 50-letniego jubileuszu Cesarza.

Rada szkolna krajowa zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich: Longina Lama dla gimnazjum w Drohobyczu; Mieczysława Arndta dla gimnazjum w Jarosławiu; Stanisława Albina Bartkiewicza dla gimnazjum w Złoczowie; Mikołaja Kaczkienowicz-Bilińskiego, Zygmunta Podgórskiego, Przemysława Maczewskiego dla gimnazjum w Jarosławiu; Gustawa Baumfelda dla gimnazjum w Złoczowie; Hermana Sternbacha dla gimna-

zjum w Samborze; Jonasza Holzmana dla gimnazjum w Drohobyczu; Zygmunta Sikorskiego dla II. gimnazjum w Rzeszowie; Maryana Olszewskiego dla gimnazjum w Złoczowie; Stanisława Pszona dla szkoły realnej w Żywcu; Apolinarego Mikiwieza dla gimnazjum I w Tarnopolu; Romana Cegielskiego i Aleksandra Kuszcza dla gimnazjum II w Tarnopolu; Władysława Mullera dla gimnazjum w Sanoku; ks. Bertranda Handla zastępcą katechety w I szkole realnej we Lwowie, dalej przeniosła zastępców nauczycieli w szkołach średnich: Piotra Dubika z gimn. w Drohobyczu do I gimn. w Rzeszowie; Eugeniusza Bieganowskiego z I gimnazjum w Rzeszowie do gimnazjum w Drohobyczu; Michała Gułdęgo z gimnazjum w Złoczowie do gimnazjum w Jarosławiu; Michała Bojarskiego z gimnazjum w Samborze do gimnazjum II w Rzeszowie; Adama Daneckiego z gimnazjum w Drohobyczu do gimnazjum w Jarosławiu; Zygmunta Klingera z gimnazjum w Brzeżanach do gimnazjum w Sanoku; Jana Walasa z gimnazjum I w Kołomyi do gimnazjum I w Tarnopolu.

Rada szkolna zamianowała w szkołach ludowych: Ks. Jana Rospada nauczycielem religii rzym. kat. szkoły wydziałowej w Jasle; Ludwinę Radwańską nauczycielką szkoły żeńskiej w Chłranowie; Aleksę Senęskiego kier. nauczycielem w Czarnokonicach wielkich; Helenę Starwerównę nauczycielką w Krystynopolu; Jana Brydaka nauczycielem kier. w Rauchersdorfie.

Nauczycielkami szkół 2-klasowych: Zofię Sroczankę w Przytkowicach; Wiktoryę Rączkównę w Tarnowcu; Maryę Krzyworęzkową w Potoku.

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Józefa Węgrzyna w Rożnowie; Józefa Kisielewskiego w Hrynawie; Matyldę Szymkównę w Buehowicach; Maryę Przyduńską w Stróżach małych.

Rada szkolna przeniosła: Władysława Saneckiego nauczyciela w Busku do Bołchowca, Jana Stoeckiego w Busku na równorzędną posadę do Radziechowa; Władysława Rothländera w Bołchowcu na równorzędną posadę w Busku; Bolesława Marezwskiego nauczyciela kier. w Zatorze na równorzędną posadę w Ciężkowicach; Emilię Szczepanównę nauczycielkę w Radomyślu na równorzędną posadę w Dąbrowie; Michała Kozaka nauczyciela w Ustrzykach dolnych na równorzędną posadę w Starym Samborze; Alojzego Goreckiego nauczyciela w Karłowcu na równorzędną posadę w Torskiem; Teodora Skazińskiego nauczyciela w Grabkowie na równorzędną posadę w Nowoszytnie; Teofana Leszczyńskiego w Koziarach na równorzędną posadę w Dobromirce.

Ekonomista.

Kurs przerobów owocowych. Wczoraj przedpoł. zebrali się w szkole im. św. Marcina uczestnicy kursu, urządzonego staraniem zarządu głównego Kółek rolniczych. Po sprawdzeniu legitymacji, przemówił do zebranych delegat zarządu głównego dr. Br. Duleba. W kursie bierze udział około czterdziestu uczestników, przeważnie włościan z powiatów wschodniej Galicji. Wykłady objęły pp. Poluszyński i Piątkowski.

Pomoc dla rolników. Zarząd główny Towarzystwa Kółek rolniczych komunikuje nam, że akcja jego ratunkowa, opierająca się na pośrednictwie w zakupie paszy już jest w pełnym toku.

Od 15. września po dzień dzisiejszy zakupiły »Kółka rolnicze« przez zarząd główny 120.000 kg. otrąb pszennych i żytnich i 20.000 kg. makuchów, a nowe zgłoszenia ciągle nadchodzą.

Jak konieczne są zniżki kolejowe dla otrąb i makuchów świadczą najlepiej cyfry. Miejscowości na zachodzie leżące i najbardziej klęską dotknięte, płacić musiały przy

dostawie otrąb za przewóz kolejowy 28-8 prc. wartości towaru, a więc dostawa kolejowa podnosiła cenę artykułu, niezbędnego obecnie dla utrzymania bydła blisko o 1/3, to jest o 2. do 250 K na cetrnarze. Gdyby zniżka według taryfy wyjątkowej została przyznana, cena na cetrnarze, obniżyłaby się przeszło o 1 koronę.

Wobec zgłoszeń Kółek rolniczych o dostawę ziemiaków, jęczmienia, owsa, słomy, zarząd główny Tow. uprasza P. T. właścicieli dóbr o łaskawe wnoszenie ofert na dostawę tych artykułów do biura Towarzystwa — Lwów, ulica Kopernika 1. 19. II. piętro.

Nagrody na wystawie metalowej w Krakowie przyznał komitet sędziów następującym wystawcom lwowskim:

Medale brązowe rządowe otrzymali: Jan Stankiewicz i G. Schapiry Syn.

Srebrne medale krakowskiej Izby handlowo-przemysłowej otrzymali Edward Helwig, Wojciech Kosiba, Mściław Lickendorf i A. H. Zipper.

Dyplomy honorowe komitetu otrzymali: Bolesław Jankowski, Zygmunt Rodakowski, Sokolnicki i Wiśniewski i H. Schapira.

Medale srebrne komitetu otrzymali: Leon Appel i Stanisław Guzik.

Medale brązowe komitetu otrzymali: G. Cevill, G. Dycio, Karol Gärtler, Zygmunt Korosteński, Tadeusz Kraus, G. Pammer, Józef Piątkowski, Redakcja »Przemysłowca«, Pammer i Spółka, Sotschek i Keyka i Z. Wiesner.

Listy pochwalne komitetu otrzymali: A. Eisenbart, Edmund Gottlieb i I. Roehring.

Po za konkursem stała Dyrektora kolei państwowych we Lwowie, państwowa szkoła przemysłowa i Edward Trzemeski.

Traktaty handlowe. Z Wiednia donoszą, że traktat handlowy z Włochami został już podpisany. W przyszłym tygodniu rozpoczyna się rokowania w sprawie traktatu handlowego z Niemcami.

Na wzór niemieckiego Towarzystwa okrętowego ukonstytuowało się w Wiedniu Towarzystwo popierania żeglugi austriackiej. Prezesem tego Towarzystwa wybrano hr. Sylva-Tarouca, wiceprezesem dra Luegera.

Wystawa ogrodnicza. Porównawczo instrukcyjna wystawa, urządzona przez zjednoczone galicyjskie Towarzystwo dla ogrodnictwa i pszczelnictwa, otwartą będzie w dniu 24. b. m. o godz. 11-tej przed południem w ogrodzie botanicznym i będzie trwała do 3. października.

Wystawa ta będzie się przedewszystkiem różniła od innych tego rodzaju tem, że nie będzie chodziło tutaj o popisywanie się różnych wystawców najpiękniejszymi okazami, lecz będzie to niejako współubieganie się o palmę pierwszeństwa pomiędzy najróżnorodniejszymi odmianami warzyw i roślin gospodarskich, a nawet owoców, które obecnie w cywilizowanych krajach są uprawiane, ażeby tą drogą dojść do wniosku, które z tych licznych odmian mogłyby się nadać najlepiej do korzystnej uprawy u nas. I tak będzie na tej wystawie można oglądać kilkadziesiąt odmian różnej kapusty głowiastej, kapusty włoskiej, kalafiorów, kalarepy, marchwi, brukwi, buraków pastewnych i ewikłowych, boćwiny, pietruszki, cebuli, kartofli, grochów, fasoli, słowem: najróżnorodniejszych ogrodnictwa, których na sionie dla porównania ich dobroci Towarzystwo sprowadziło z Niemiec, Francji, Anglii i wszyskie poddało porównawczemu badaniu w swym ogrodzie na Wulce kapitańskiej.

Prócz warzyw i różnych roślin gospodarskich, będą przedstawione także różne odmiany owoców, tak te, które od dawna w lepszych naszych sadach z korzyścią ho-

dowano, jako też takie, które ze względu na ich dobroć i wytrzymałość należałoby więcej upowszechnić.

Przy sposobności tej wystawy, odbędzie się także popis dzieł szkolnych, które z wiosną tego roku obdarowane były przez Zjednoczone galic. Towarzystwo wazonkami roślin pokojowych, ażeby je zachęcić do zająć się tak uszlachetniającą na młode umysły oddziaływującą hodowlą roślin.

Równocześnie też przygotowało Towarzystwo ośm tysięcy upominków z kwiatów i różnych roślin do rozlosowania pomiędzy zwiedzających wystawę, ażeby tym sposobem połączyć piękne z nadobnym i pożytecznym.

Wstęp na wystawę będzie wynosił 20 centów już z prawem wyciągnięcia upominku, dla uczniów zaś tylko 5 centów.

W końcu należy wspomnieć i o tem, że przy tej sposobności będą mogli zwiedzający wystawę oglądać wiele ciekawych okazów roślin zagranicznych, nagromadzonych w ogrodzie botanicznym.

Nowiny „Dnia“.

Osobiste.

Na stanowisko bibliotekarza ordynaryi Krasieński w Warszawie powołanym został dr. Stanisław Kętrzyński ze Lwowa, syn dyrektora lwowskiego muzeum im. Ossolińskich.

Ks. Areybiskup Symon, przybędzie w tych dniach na stały pobyt do Lwowa.

Bawi w naszym mieście wicesekretarz w prezydium Rady ministrów dr. Adam Bieńkowski, który przybył umyślnie na pogrzeb śp. Kaz. Zielonki.

Z powodu zgonu śp. Kazimierza Zielonki, nadeszły pod adresem wdowy, redakcyi „Gazety lwowskiej“ i lwowskiej filii biura korespondencyjnego, liczne pisma i telegramy kondoleneyjne. Między innymi nadeszła kondolencyja: Towarz. dziennikarzy polskich. Koło literacko-artystyczne, Redakcyja pism polskich, prokurator państwa p. Barth, imieniem urzędników lwowskiej Prokuratorji państwa, szef biura prezydyjalnego radca Namiestnictwa p. Wacław Zaleski, prezydent miasta dr. Małachowski, kierownik biura prasowego, szef sekcji p. Davy, kierownik biura prasowego, szef sekcji p. Fabrizi, redaktor Szymon Kwaszowski, krakowski oddział filii biura koresp. i w. i.

Mianowania.

Cesarz mianował radcę budownictwa w ministerstwie kolejowym Bronisława Magierowskiego, starszym inspektorem w generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych.

Konkursa rozpisują: Wydział powiatowy w Sanoku, na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Jaślickach, z płacą roczną 1400 kor. i ryczałtem za objazdy 800 kor. Podania do 31. października.

Namiestnictwo we Lwowie na zapomogi dla wdów i sierot po urzędnikach sądowych IX., X. i XI. rangi z jubileuszowej fundacyi urzędników sądowych okręgu lwowskiego. Podania do 25. października.

Zatwierdzenie. Minister wyznań i oświecenia zatwierdził dr. Franciszka Piekosińskiego, profesora Uniwersytetu w Krakowie, na dalszych lat pięć w urzędzie konserwatora sekcji II. komisji centralnej dla sztuk i pomników historycznych — na obręb miasta i powiatu krakowskiego — oraz na powiaty polityczne: Biała, Bochnia, Brzesko, Brzozów, Chrzanów, Dąbrowa, Gorlice, Grybów, Jasło, Kolbuszowa, Krosno, Limanowa, Łańcut, Mielec, Myślenice, Nisko, Nowy Sącz, Nowy Targ, Pilzno, Podgórze, Ropczyce, Rzeszów, Strzyżów, Tarnobrzeg, Tarnów, Wadowice, Wieliczka i Żywiec.

Posiedzenie Rady m. Lwowa odbędzie się we czwartek dnia 22. bm. o godzinie 6-tej wieczorem. Na porządku dziennym znajduje się 67 spraw.

Obrady nad budżetem gminnym na rok 1905 rozpoczęły się już w magistracie. Na pierwszym posiedzeniu przedstawił radca Ostrowski budżet funduszu szkolnego, którego wydatki przekroczyły już półtora miliona koron. W przedłożonym projekcie budżetu, przewidziane już są wydatki połączone z wprowadzeniem instytucji lekarzy szkolnych.

Otwarcie lwowskich klinik uniwersyteckich, nastąpi w powodu toczących się rokowań między rządem, a Wydziałem krajowym o kosztu utrzymania tych klinik, dopiero z końcem października.

Komitet Kongresu Maryańskiego ukończył wszystkie już niemal swoje przygotowania. Prezydent miasta, jak informuje nas komunikat, ma w tych dniach ogłosić odezwę, wzywającą mieszkańców do gorącego udziału w święcie jubileuszowym. Miasto gotuje bogatą dekorację ulic, któremi przechodzić ma procesja, wzniesie ołtarz na Ryнку, trybunę dla episkopatu i dostojników, oraz mównicę dla J.E. ks. Areybiskupa Bilewskiego. Barwy dekoracji wybrano przeważnie błękitno-białą i amarantowo-białą (narodową). Procesja zapowiada się coraz okazalej, ze wszech stron boiem kraju zgłaszają się bądź wielkie kompanie, bądź delegacje z powiatów i parafii. Spodziewany jest znaczny udział włościan, nawet ze stron najodleglejszych. I ad ustawieniem pochodu i porządkiem czuwadł będzie osoba komisya pochodowa. Czynią się też adaptacje w sali Filharmonii, konieczne są w niej bowiem pewne zmiany ze względu na przekształcenie jej audytorjum. W teatrze miejskim rozpoczęto próby z przedstawienia jubileuszowego Rydla „Królowa Korony Polskiej“ z muzyką dyr. Soltysa. W przedstawieniu uczestniczą cały personel pod reżyserją p. Solskiego. Próby odbywały się też w Towarzystwie muzycznym, „Lutni“, „Echa“ i „Chórze akademickim“, które to instytucye muzyczne śpiewadł będą na chórze Archikatedry, a wystąpią także w Akademii artystycznej. W tych dniach o świecie rozpoczyna się na szczycie wieży ratuszowej próby hejnałów, które rozbrzmiewać będą stamtąd w dniach uroczystości. Sprzedaż kartek iluminacyjnych po sklepach już się rozpoczęła.

Komitet widzi się zniewolony, choć z przykrością, raz jeszcze oświadczyć, iż koleje państwowe odmówiły wszelkich zniżek. Biuro kongresowe (Jagiellońska 3) otwarte bez przerwy, wymienia kupony na odznaki kongresowe. Równocześnie ustanowiono biuro pomocnicze w pasażu Mikołasów, gdzie zasięgać można wszelkich wiadomości, nabywać marki iluminacyjne, oraz wydawnictwo pamiątkowe.

Wpisy na Uniwersytecie lwowskim na półroczne zimowe rozpoczynają się dnia 23 bm. i trwać będą do dnia 8 października.

Roboty około budowy kolumny Mickiewicza postępują mimo przerwy, spowodowanej ulewami deszczami, rażno naprzód. Ołbrzymi granitowy cokół, jest już ustawiony, a z początkiem przyszłego tygodnia rozpocznie się ustawianie właściwej kolumny.

Odstąpienie pomnika odbędzie się prawdopodobnie w drugiej połowie października.

Nowy Sąd powiatowy. „Wien. Zig.“ ogłasza rozporządzenie min. sprawiedliwości w sprawie utworzenia sądu pow. w Boleszowcach. Sąd ten rozpocznie swą działalność 1 czerwca roku 1905.

Z poczty. Z dniem 21. b. m. zaprowadzono w miejscowości Zwierniu, należącej do okręgu doreżeń urzędu pocztowego w Pilźnie składnicę pocztową z zwykłym zakresem czynności.

Mróz we wrześniu. „Dzisiejszej nocy zawitał pierwszy mróz biały i srebrzawy ziemię, trwał aż do godziny 8 z rana. Mróz był tak silny, że zwarzył kwiaty gruntowe, uszkodził owoce i prawdopodobnie powstrzymał wegetację roślin okopowych.

Wieść gminna głosi, że wczesne przymrozki po suchem lecie, są zapowiedzią długiej i śnieżnej zimy“.

Działo się to w Warszawie, jak donosi „Kurier Warsz.“ z dnia 19. bm.

Departament III magistratu wygotował projekt nowej ustawy budowniczej dla m. Lwowa, który obecnie rozpatrywać będzie specjalna komisya. W skład tej komisji wejdą radni miejscy pp. Rawski, Dzieszewski, Kroch, Makowicz, Pawlewski, dr. Reiss, Schleyen, Sliwinski, dr. Lisiewicz, dr. Maryański, dr. Mahl i dr. Pisek, szef III departamentu magistratu st. radca Cetwiński, dyrektor miejskiego urzędu budowniczego Hochberger, fizyk miejski dr. Legięziński i komisarz magistratu dr. Managiewicz.

Ślub cywilny. Wiceprezydent miasta udzielił wczoraj, jako zastępca starosty miasta Lwowa, ślubu cywilnego pannie Perli Schaechter bezwyznaniowej z p. Stanisławem Jakubowskim, asystentem kolejowym.

Oszustwo. Z. Burker, handlarz koralami oskarżył wczoraj na policyi swojego byłego wspólnika Dawida Grossmana, o nieprawne zainkasowanie u firmy Acerboni w Kalkucie 2.600 kor. za sprzedane jej przez Burkera koral. Grossmana policya uwięziła, lecz po złożeniu kaucyi 2.000 kor., wypuściła na wolną stopę.

Dezerter. Z szpitala garnizonowego zbiegł były wachmistrz trenu, Piotr Stępkowski.

Miły synalek. Na inspekcji policyi, zgłosił się dziś K. siel Sachs, kupiec z Rawy ruskiej i oskarżył swego 1-letniego syna Irego, że ten skradłszy mu wczoraj 60 koron, uciekł do Lwowa.

Z teatru. „Dziewieczyna z fiołkami“, melodyjna operetka Hellmesbergera, która każdym razem zapełnia teatr wesoło bawiącą się publicznością, przedstawioną będzie w tym tygodniu jeszcze dwa razy t. j. we czwartek i w sobotę. Rolę hr. Willy objął p. Kiszewski, pani Kiszewska śpiewadł będzie na nowo swoje komienne kuplety (w 3 akcie) „o czułym skrzypku“. „Capstryk“, głośna na scenach zagranicznych czteraktowa sztuka Beyerleina, z której rozdano artystom role do nauki, będzie najbliższą nowością po wystawieniu „Medora“.

Obecnie odbywają się próby przygotowane z operetki Reinhardta „Konsul generalny“ — po której nastąpi francuska operetka Herblaya „Gniazdo jaskółek“.

O nabywie najnowszej operetki Henryka Berté „Millionenbrant“, którą obecnie grają w wielkiem powodzeniem w wiedeńskim teatrze „an der Wien“ odniosła się dyrekcya do tamtejszej agencji.

Repertuar teatru miejskiego.

We środę, po raz pierwszy „Medor“, tragiczno-komedia w 3 aktach Henryka Malin; tłumaczyła z francuskiego Emilia Sliwińska.

W przedstawieniu biorą udział panie: Stachowicz i Wojnowska i pp. Roman i Nowacki. W roli Joanny wystąpi po raz pierwszy nowo-angażowana artystka panna Zielińska.

We czwartek, po raz czwarty „Dziewieczyna z fiołkami“ (Das Veilchenmadel), operetka w 3 aktach z prologiem L. Kreuna i K. Lindana, przekład W. Rapackiego, syna. Muzyka Józefa Hellmesbergera. Rolę hr. Willy objął p. Kiszewski.

Loteryja liczbowa.

Ciągnięcie z dnia 21. września b. r.

Lwów: 45, 69, 32, 40, 15

NEKROLOGIA.

W Łopuchnej: Józefa ze Strzelbickich Stasnowa, wdowa po notariuszu z Białej.

W Krakowie: Ks. Teofil Midowicz, prałat, kustosz kapituły katedralnej i. 72

We Lwowie. Franciszek Niciegiewski, tow. sztuki drukarskiej i. 43. — Józef Krepela, uczeń szkoły przemysłowej i. 18.

We Lwowie zmarł wczoraj, b. kupiec i ozłonek izby handlowej, bp. Dawid Goldbaum, który dla swych przymotów serca i umysłu zazywał we Lwowie powszechnego szacunku. Zmarzył był szwagrem posła dra Byka.

Echa wojny.

„Do ostatniej kropli krwi! — brzmi hasło Stössla z Portu Artura. A zarazem potem doniesienie o codziennych koncertach, usposobieniu ludności, pełnem różowego humoru itd. Obok takich hasłań takie doniesienia. Zaś obok takich doniesień następujące szczegóły:

Dział marynarskie na fortach są już zużyte; forte podminowano, by je w danym razie wysadzić w powietrze; racje żywności ograniczone, wodociągi zaatakowane przez Japończyków, dwa ważne forte zdobyte, mianowicie po obu stronach Szinsing.

Według depeszy Kuropatkina do cara znaczna część armii nieprzyjacielskiej, która brała udział w bitwie pod Liaojangiem przekroczyła prawy brzeg rzeki Taitseho. Forsowne wywiady rosyjskie odbywają się pod wodzą generała Rennenkaupfa.

Mają one za cel wybadanie stanowisk japońskich pod Kamiapudzą. Stanowiska te mają być silne. Oddział Rennenkampfa miał dotrzeć do Czuczalin, gdzie miał obsadzić wzgórze na wschód od tej miejscowości, odparszy japońskie strażę przednie.

Generał Samsonow obsadził miejscowości Togon, oddalona o cztery wiorsty od Kamiapudy. Poczem obaj generałowie cofnęli się.

Z Odessy donoszą o zmuszeniu uczniów i uczennic do składania datków na wojsko, które odchodzi na plac boju. Każdy z uczniów jest obowiązany przynieść pół funta tytoniu, fund mydła, herbaty, cukru i t. p.

Kwestya pokoju ma być poważniej omawiana w sferach dyplomatycznych, jak się to publiczności zdaje. Spotkanie się ambasadora niemieckiego w Londynie hr. Metternicha z kanclerzem hr. Bülowem w Hamburgu ma mieć właśnie za główny przedmiot zawarcie pokoju w Azji wschodniej.

Hrabia Metternich wręczył podobno hr. Bülowowi ważne depesze, które wiozł osobiście z Londynu, aby zabezpieczyć je przed przejęciem.

Koronacja w Belgradzie.

(Depesza „Dnia“).

Belgrad 21. września. W całym kraju, we wszystkich załogach oddano dziś po 21 strzałów działowych, aby obwieścić ludności, że nastąpi dzień koronacji. Na podstawie rozkazu dziennego ministra wojny, odbyły się dziś w kraju rewie wojskowe.

W Belgradzie wymaszerowały na ulice miasta wojska, ustawiły się stowarzyszenia, korporacje, deputacje i uczniowie wszystkich szkół.

Uroczysty pochód koronacyjny z pałacu królewskiego do katedry posuwał się, w myśl programu, z trabantami, heroldami, gwardya, szwadronem konnicy itd. na czele.

Król Piotr jechał z obu synami, konno, w otoczeniu adiutantów i oficerów sztabowych.

Przed katedrą oczekiwało króla ciało dyplomatyczne, członkowie ministerstwa i zaproszeni dygnitarze.

Przed główną bramą oddała honory wojskowe kompania honorowa ze sztandarem i muzyką.

W katedrze powitał króla u wejścia metropolita w otoczeniu całego episkopatu.

Rozpoczęcie się ceremonii koronacyjnej zwiastowało 21 strzałów działowych.

Następnie dopełnił metropolita w asystencji duchowieństwa aktu koronacji w uroczysty sposób według tradycyjnego ceremoniału.

Sto jeden strzałów działowych dano na znak, że koronacja dokonana. Pierwszy strzał dano z owego starego działu, które kazał ułożyć pierwszy Karageorgewicz z części tego samego działu zrobioną koronę królewską. Dyplom koronacyjny podpisali: metropolita, prezydent rady ministrów, prezydenci skupczyny, rady stanu i trybunału kasacyjnego; wszyscy ministrowie, w końcu król sam. Dyplom oddano ministrowi oświaty celem przechowania w archiwum państwowem.

Po ukończeniu ceremonii nastąpił powrót w tym samym porządku do konaku. Do pochodu przyłączyły się pojazdy członków ciała dyplomatycznego.

Insignia królewskie przywieziono w podobnie jak wczoraj uroczysty sposób napowrót do pałacu.

Wojsko, tworzący szpaler oddały honory wojskowe.

W konaku przyjął król życzenia ciała dyplomatycznego.

W wielkiej sali królewskiego pałacu ustawili się tymczasem heroldowie z sztandarem i tarczą herbową króla, wyznaczeni do złożenia życzeń dostojnikom kościelni i funkcyonaryszom państwowi itd. Król w towarzystwie członków domu królewskiego wszedł do sali, wstąpił na tron i przyjął w uroczysty sposób insignia. Narzucił purpurowy płaszcz królewski, włożył koronę, i ujął berło i jabłko.

Po ceremonii złożenia hołdu przez obecnych, zjął król insignie i oddał je wyznaczonym do tego dostojnikom w przechowanie. Wieczór będzie miasto iluminowane a w teatrze odbędzie się uroczyste przedstawienie.

W całym kraju dzień koronacji obchodzony jest jako święto narodowe. Wszędzie odprawiono nabożeństwa.

Depesze „Dnia”

(Od własnych korespondentów, z agencji prywatnych i biura korespondencyjnego).

Podwyższona lista cywilna.

Budapeszt (Tel. „Dnia“). Dziennik urzędowy ogłasza sankcje ustawy o podwyższeniu listy cywilnej.

Deklaracja polsko-czeska w Sejmie słaskim.

Opawa. (Tel. „Dnia“). Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu poseł Hruby odczytał

imiem posłów polskich i czeskich deklarację, podnoszącą, iż posłowie polscy i czeszy uważają założenie słowiańskich seminariów na Śląsku, celem wykształcenia potrzebnych dla szkół ludowych nauczycieli, za konstytucyjny obowiązek zarządu oświaty, za postulat pedagogiczny, za krok sprawiedliwości, celem za doszczętnienia koniecznym potrzebom. Posłom słowiańskim nie idzie o uposiedzenie lub zagrożenie szkolnictwu niemieckiemu i wystąpili przeciw utrakwizacji szkolnej na Śląsku. Muszą jednakże podnieść, że utworzenie klas równoległych z językiem wykładowym polskim i czeskim w niemieckich seminariach nauczycielskich w Cieszyńcu i Opawie, nie uważają za ostateczne załatwienie ich żądań, lecz tylko za zarządzenie tymczasowe i domagają się, skoro szkoły te są potrzebne i w myśl deklaracji posłów niemieckich, aby te równoległe klasy, jak najprędzej przemienione zostały w samoistne zakłady naukowe.

Posłowie polscy i czeszy zastrzegają się przeciw cofnięciu zarządzenia, dotyczącego otwarcia tych klas równoległych i protestują przeciw temu, aby ta czysto kulturalna sprawa wciągana była w wir agitacji partyjnych i walk politycznych.

Zjazd socjalistów.

Brema (Tel. wł. „Dnia“). Na zjeździe socjalistów niem. odrzucono wniosek Liebknechta w sprawie szerzenia agitacji soc. w wojsku.

Á la Luiza Koburska.

Kopenhaga. (Tel. wł. „Dnia“). Budzi tu ogólne zajęcie ucieczka z domu obłąkanych żony pułkownika Munthe'go z Århus, słynnej ekscentrycznej piękności, która miała utrzymywać stosunek miłosny z ks. Heroldem duńskim, a następnie rzekomo pofalszowała jego weksle. Na życzenie sfer dworskich, umieszczono p. Munthe w domu obłąkanych w Middelfahrt, skąd obecnie uciekła.

Testament przyjaciela zwierząt.

Paryż. (Tel. wł. „Dnia“). Zmarły tu adwokat Cléry, zapisał Tow. ochrony zwierząt 100.000 fr. Procenty od tego kapitału mają być corocznie wypłacone takiemu nauczycielowi ludowemu, który najlepiej potrafi zrealizować życzenia testatora w kierunku przyuczenia dzieci do ludzkiego obchodzenia się ze zwierzętami.

Wybryki przeciw Żydom.

Paryż. (Tel. wł. „Dnia“). Z Konstantynopola donoszą, iż przyszło tam do ostrego starcia żołnierzy z żydami. Pięciu żołnierzy obito 10-letniego żydowskiego chłopca, którego obwiniali, że rzucił na nich kamieniem, współwyznawcy chłopca ujęli się za nim, wobec czego pijani żołnierze zrobili użytek z broni i zranili 50 żydów.

Po strejku we Włoszech.

Neapol (Tel. „Dnia“). Zjednoczenie delegatów kolejarzy uchwaliło rozpocząć napowrót pracę. Dziś rano wrócili do pracy robotnicy wszystkich zawodów. Dzienniki zaczęły na nowo wychodzić. W Wenecji, Turynie, Genui, Florencji i Bolonii panuje już zupełny spokój. Dzień wczorajszy, jako

MŁODZIEŻY SZKOLNA!

żądajcie w sklepach

Bloków rysunkowych „Leopolia”

Teczek szkolnych „Leopolia”

Siatek do rysowania map „Leopolia”.

Zeszytów rysunkowych „Leopolia”.

Kupujcie tylko co kraj wytwarza.

rocznicę oswobodzenia Rzymu, obchodzono wszędzie uroczystości.

Samobójstwo.

Messina. (Tel. wł. »Dnia«). Zastrzelili się tu jeden z najbogatszych włoskich bankierów Amodes, wskutek cierpienia nerwowego.

Katastrofa kolejowa.

Ferrara. (Tel. »Dnia«). Wśród podróźnych, którzy zostali ranni podczas wczorajszego wypadku kolejowego, jest także delegat austro-węgierski dla prowadzenia rokowań w sprawie traktatu handlowego z Włochami, wicesekretarz ministerstwa skarbu dr. Otton Bažant. Jest on w tutejszym szpitalu. Wczoraj wieczór stan jego nieco się polepszył. (Patrz Zbliża. Red.).

Wenecja pod znakiem strejku.

Lido-Wenecja. (Tel. wł. »Dnia«). Jesteśmy tu w Lido prawie odcięci od Wenecji, wskutek strejku. Komunikacje nieregularną utrzymujemy jedynie łódzie marynarki rządowej. Cudzoziemcy opuszczają masami Wenecję i Lido. Dworzec obsadzony wojskiem. Demonstranci usiłowali poprzecinać druty telegraficzne. Tz. »Vaporetti«, utrzymujące stałą komunikację między dworcem a Lido nie kursują. »Vaporetti« te mają być teraz umiastowione.

Echa zamachu na Bobrikowa.

Helsingfors. (Tel. wł. »Dnia«). Akt oskarżenia, wytoczonego b. radcy stanu Fryd. Sehaumanowi, ojcu zabójcy gub. Bobrikowa przekazano prokuratorowi fińskiemu senatu.

Zbliża i zdaleka.

* **Katastrofa kolejowa we Włoszech** Z Ferrary donoszą: Wczoraj w nocy lokomotywa, na której znajdował się tylko palec, gdyż maszynista ją opuścił, pedząc całą siłą pary, najechała o 4 kilometry od dworca, na pojeźdź spiesznyjszy idący z Bolonii do Wenecji. W pojeździe spieszniejszym w wozie pakunkowym i pocztowym wybuchł pożar i zniszczył go do szczętu.

Z pięciu wozów osobowych, żaden nie jest uszkodzony. 6 osób jest zabitych, 17 rannych, z tych 6 ciężko. Między zabitymi znajduje się konduktor pociągu spieszniejszego. Wskutek tej katastrofy nastąpiła przerwa w ruchu kolejowym, oraz w komunikacji telegraficznej. Kilka osób ze służby kolejowej, które zawińczyły w tym wypadku, uwięziono.

Manifestacje robotnicze w Łodzi i na Litwie. Z Łodzi donoszą do „Naprzodu“ i „N. Reformy“, że ubiegłej niedzieli zdarzyły się tam w południe — w czasie powrotu ludności z kościoła Świętokrzyskiego ul. Piotrkowska, (a więc w chwili bardzo ożywionej) poważne demonstracje robotnicze. Przed mieszkaniem polejmagistra Chrzanowskiego wyłoniła się czerwona chorągiew P. P. S. z napisem: „Przec z caratem“ z jednej, a „Żądamy pracy i chleba“ z drugiej. Powybijano miano także szyby w mieszkaniu naczelnika policyi.

Bezpośrednim powodem manifestacji łódzkiej było bezrobocie panujące tam obecnie i coraz bardziej dokuczający głód, któremu władze same zapobiedz nie umiały, tamując przytem wszelkie objawy samopomocy społecznej. Również z Biadogostku na Litwie donoszą o manifestacjach robotniczych, z okazji galowego święta, tj. narodzin carycówny. Robotnicy z okrzykiem „Przec z absolutyzmem“ na ustach rozbijali latarnie, lampiony itd. i rozrzucali pisma ulotne.

* **Sprawa ks. Luizy Koburskiej** i nieodstępnej jej towarzysza b. por. Gezy Mattasich nie schodzi z porządku dziennego sensacyjnych interwiewów. Wskutek obrazających zarzutów, poczynionych Mattasichowi w berlińskim „Local Anzeiger“, przez radcę sanitarnego Pierona, (właściciela sanatorium w Lindenholle) wniósł Mattasich skargę do sądu w Berlinie, aby w ten sposób publicznie przed trybunałem poza granicami Austrii mogły być

poruszone sprawy insternowania ks. Luizy, oraz skazania go przez sąd wojskowy. Dr. Pierson zarzucił Mattasichowi w „Loc. Anz.“, że skłonił ks. Luizę do ucieczki w widokach zysków osobistych, co wydaje się rzeczywiście nieprawdą i chęcią zemsty.

* **Połowanie na wychodźców.** Berliński „Vorwärts“ donosi, że na jednym z dworców kolejowych w Berlinie uwijają się agenci linii okrętowej Hamburg — Ameryka — i polują na emigrantów rosyjskich, wstawiając w nich, że wolno im odpłynąć do Ameryki tylko na okrętach tego Towarzystwa, gdyż w przeciwnym razie będą aresztowani i odstawieni z powrotem do Rosji. Jeden z współpracowników „Vorwärtsu“, chcąc się osobiście przekonać o tych oszukiwanych praktykach agentów okrętowych, przebrał się za emigranta rosyjskiego, a stwierdziwszy, iż opowiadania o sztuczce agentów są prawdziwe, czynił doniesienie do prokuratury.

* **Minister Mirski wobec Żydów.** Na depeście z życzeniami, wysłaną przez Żydów z Biadogostku do nowego ministra spraw wewnętrznych, ks. Świątopełka-Mirskiego z okazji jego nominacji nadeszła następująca odpowiedź: „Proszę wyrazić biadościom rabinowi i całemu żydowskiemu ogółowi moje podziękowanie za wyrażone uczucia. Spełniając łaskawe wskazówki monarchy, dla którego potrzeby wszystkich poddanych są jednako ważne, ja szczegółowo badałem potrzeby żydowskiej ludności kraju i spieszę jej zaspokoić.“

* **Dramat rodzinny.** W Erbes-Rüdesheim pod Alzey w Hesji, zastrzelił były nadporučnik baron Lengerke teścia swego, burmistrza Leberta. Pomiędzy teściem i zięciem panowała już od dłuższego czasu niezgoda; podczas kłótni, jaka pomiędzy nimi powstała, strzełił Lebert do zięcia, który odważnie uciekł się, strzełił do teścia tak trafnie, że zabił go na miejscu. Z żoną żył Lengerke w najlepszej zgodzie.

* **Żle wyszedł na hakatyzmie.** Czytamy w „Dzienniku Poznańskim“: P. dr. Lewiński, radca sprawiedliwości, któremu mimo jego antypolskich usiłowań, czarna niewdzięcznością odpłacili się różni hakatyści, gdyż nie wybrali go w zeszłym roku na radę przewodniczącą rady miejskiej — opuścił wkrótce Poznań, w którym mieszkał 23 lata. Pośród przyjaciół p. Lewińskiego utworzył się komitet, który pragnął uczcić jego zasługi. Członkowie tegoż komitetu wręczyli mu w sobotę dużych rozmiarów obraz, przedstawiający Stary Rynek z ratuszem. Izba adwokacka ofiarowała p. Lewińskiemu artystyczny adres.

Pan Lewiński, milioner, przybywszy z Warszawy do Poznania, był przychylny Polakom, z biegiem lat zmienił swoje przekonania i przeszedł do wrogości nam obco.

* **Najbogatszy człowiek Meksyku.** Słynny miliardowy amerykański przewoźca bez wątpienia pod względem bogactwa generał Ludwik Terrazas gubernator meksykańskiej prowincji Chihuahua, najbogatszy człowiek w Meksyku i jeden z najbogatszych obywateli ziemskich w świecie. Majątek jego oceniają na 200 milionów dolarów. W prowincji Chihuahua posiada generał 15 majątków ziemskich, obejmujących 20 milionów akrów ziemi. Uprawiany jest tam przeważnie chów bydła. Stada liczą do miliona bydła rogatego, prócz tego mnóstwo owiec, koni i mułów. Przeszło 10,000 ludzi stanowi służbę generała w tych dobrach. Generał posiada również 5000 domów w różnych miastach Chihuahuy i wielkie kapitały w bankach meksykańskich.

Ostatnie depesze „Dnia“.

Niepokoje na Bałkanie.

Konstantynopol. (Tel. »Dnia«). Donoszą z Salonik, że wczoraj wieczór kilkadziesiąt rezerwistów, których powrót do stałego miejsca zamieszkania opóźnił się z powodu zaległego żołdu, zrabowało 20 sklepów i

bazarów. Szkoda wynosi około 800 funtów. W świecie kupieckim zapanował niepokój. Wali przyrzekli zwrócić szkodę.

Po strejkach we Włoszech.

Rzym. (Tel. »Dnia«). Dziś rano podjęto napowrót pracę w Medyolanie, Turynie, Florencji, Bolonii, Neapolu i w innych miastach.

Przyjechali do Słowa

dnia 21 września b. r.

Hotel Imperial:

Hr. Adam Rosner, Wierzbica. Hr. Marya Łosiowa, Chocin. Tadeusz Dutkiewicz, Jarosław. Karol Wiśniewski, Dobrzyń. Kozma Udrycki, Mosty wielkie. Nikodem Budny, Król. Polskie. Zofia Wolkowicka, Dydyowa. Emilia Rożałowski, Tarnów. Teofil Witosławski, Borszczów. Z. Lukacz, Żukow. M. Knoll, Nadwórna. Wilhelm Wortmann, Tarnopol. Filip Rosenbluh, Wiedeń. Albert Gall, Wiedeń. Friedrich Kleiner, Praga. M. Kunstadt, Czerniowce.

NADESZAŁE.

(Za rubrykę tę redakcyja nie odpowiada.)

Promesy do wszystkich ciągnień losów austriackich.

Bezpłatna rewizya losów dla wszystkich ciągnień.

Ubezpieczenie losów od strat przy wylosowaniu najmniejszą wygraną,

Sokal & Lilien

Dom bankowy i kantor wymiany.

Dr. Józef Mayer

powrócił z Krynic i mieszka obecnie Lwów, ul. Wałowa 1. 3.

GINEKOLOG

Dr. Rudolf Breiter

b. I. asystent c. k. kliniki położniczo-ginekol. lwów. ord. we Lwowie przy ul. 3 Maja 11 a. od 3—5. Dla ubogich chorych bezpłatnie od 8—9 rano.

Telefon nr. 781.

Prywatna pracownia mikroskopowo-bakteryologiczna.

Elektryczne kąpiele powietrzne dla leczenia chorób zapalnych.

DEPÉNDANCE

„HOTEL BRISTOL“

OTWARCIE

TEATRU ROZMAITOŚCI

Dziś w środę 21-go września 1904 r.

rozpoczyna się szereg przedstawień w nowych wspaniałych z komfortem urządzonych salach do których zaangażowano najlepsze siły artystyczne.

Początek o godzinie 9-tej wieczór.

Z wysokim szacunkiem

Zygmunt Zehngut.

Koncesjonowana szkoła śpiewu

Ady Dąbrowskiej

uczennicy Souvestrów

została przeniesiona z ul. Ossolińskich 10.

na ul. Teatralną 1. 1.

obok pl. Maryackiego.

Wpisz od 1. września między 10—2 popoł.

„Le Sublime“ Papierki cygaretowe Tutki cygaretowe.

Do nabycia we wszystkich
trafikach.

Dawid Goldbaum

członek Towarzystwa dobroczynności
„Chesed Weemeth“

przeżywszy lat 77, zmarł po długich i ciężkich
cierpieniach dnia 20-go września 1904.

Na pogrzeb, który odbędzie się w czwartek
dnia 22 go września 1904 o godzinie 3-ciej
popołudniu z domu żałoby przy ulicy Ko-
ściuszki l. 3. wszystkich członków Stowa-
rzenia zaprasza.

Wydział.

Lwów, dnia 21. września 1904.

1 i 14 września najbliższe 3 ciągnięcia

1 los austr. czerw. krzyża	K. 70.000, 40.000	6 losów 15 ciągnięć w roku
1 " węg. " "	" 40.000, 20.000	
1 " włoski " "	Lr. 20.000, 85.000	
1 " Bazylika (Dombau)	K. 80.000, 20.000	
1 Serbski tytoniowy	Fr. 1000.000, 75.000	
1 " Jó-sziv (dob. serca)	K. 80.000, 20.000	

Polecamy powyższą grupę na raty mies. po 7 K.
(32 rat) z natychmiastowym prawem gry. Koszta
dodatkowe wykluczone.

Dom Bankowy
Rohatyn i Ułam Lwów, Sykstuska 8.

W koncesyonowanej szkole gry na fortepianie

Salomei Ableŕ

byłej uczennicy ś. p. K. Mikulego

Lwów, ul. Jagiellońska l. 17.

PRZYJMUJE SIĘ WPISY CODZIENNIE.

Prawdziwe Roskopf- Savonnet-Anker-Remontoir'y

w double złocie.

Są to nowe zegarki systemu
Roskopf. Posiadają doskonały
i pod gwarancją precyzyjny
przrząd wzoru „Anker“ są
podwójnie kryte double złote-
mi kopertami. „Double“ złoto
jest metalem podobnym do złota
i nigdy nie traci cech podob-
ieństwa. Zegarki to są dla
swego doskonałego wyrobu po-
wszechnie podziwiane i trudno
je odróżnić od prawdziwych złotych.

Cena 5 złr.

Do nich przystosowane są po-
dwojnie łańcuszki z double złota
po 1 złr. 50 ct. Do każdego ze-
garaka dodaje się 3 letnią gwa-
rancję na piśmie.

Przesyłek tylko za zaliczką dostarcza

Józef Spiering, Wiedeń, I. Postgasse 2—42.

Kawiarnia Amerykańska
przy ulicy Trzeciego Maja l. 11 we Lwowie
Codziennie koncert muzyki wojskowej. — Początek o godz. 9 wieczór.

Pierwsze galicyjskie Towarzystwo akcyjne
Rafineryi spirytusu
we Lwowie
poleca:
Spirytus najczystszy
„Bon gout“
5 ltr.
5 klg. Bto
w blaszankach pocztowych.

Specyalny skład

Kart z widokami

LEONA PROPSTA

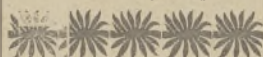
Lwów, ul. Henr. Sienkiewicza 2.
(obok hotelu George'a).

Najlepsze i wygodniejsze
źródło do zakupywania KART
WIDOKOWYCH we wszyst-
kich gatunkach

PO NISKICH CENACH.

Wstęp na oglądanie kart wolny.

Ceny kart są wypisane przy
pojedynczych sortach tak, że
kupujący sam się usługuje.

Wyższe wykształcenie dla Pań.

Języki: francuski, angielski i
niemiecki (także przygotowanie
do matury i egzaminów z nie-
mieckiego) Literatura powsze-
chna, historia sztuki, historia
filozofii.

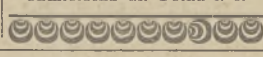
Dr. Felicya Nossig

ul. Ossolińskich 11., III schody.

Osoha starsza

udzielająca konwersacji w je-
zyku francuskim, może się za-
jąć szyćciem bielizny i krawie-
czyzną. — Zgłoszenia pod Pl.
Chmielecka ul. Polna l. 6.

Studentów różnych szkół

przyjmuje

na utrzymanie

uczniwa rodzina izrael. pod-
nader przystępnymi warun-
kami.

Ewentualnie udziela się
pomocy w nauce.

Wiadomość w Admini-
stracji „Dnia“.

Pożyczki.

Niski procent

dla P. T. Szlachty, Pp
Oficerów, Urzędników i
właśc. dóbr. Dyskrecya.

„Nowe Towarzystwo akcyj-
ne.“ — Fach pocztowy Nr.
30, Lwów.

Markę załączyć.

Przekłady

dziel naukowych (treści filozo-
ficznej, socjologicznej, ekono-
micznej i przyrodniczej), oraz
beletrystycznych z języków
niemieckiego, francuskiego, an-
gielskiego, ruskiego na polski,
ewentualnie na niemiecki.

Dr. Felicya Nossig

ul. Ossolińskich 11., III schody.

DROBNE OGŁOSZENIA
po 3^h hal. za wyraz.

F. OSTAPIAK

Salon mód

nowo otworzony, przy ul. So-
bieskiego 17, poleca kapelusze
nowe i po najtańszych cenach
przerabia **F. Ostapiak.**

SALON MÓD

Nauki stenografii

i rachunkowości

(oba przedmioty w języku pol-
skim i niemieckim), udziela

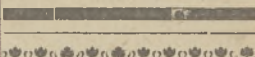
EGZAMINOWANY

nauczyciel pod przystępnymi
warunkami. — Adres: Steno-
graf. — Lwów, poste-restante.

Kto mi pożyczycy

na hipotekę 4.000 koron?
»Klucze«. — Poste-restante,
Złoczów.

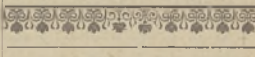

Prof. Jan Skrzydlewski

uczeń król. Akademii muzycz.
w Berlinie i prof. Leszetyckie-
go w Wiedniu
otworzył we Lwowie, ul. Het-
mańska l. 6.

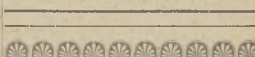
Wyższą Szkołę gry fortepianowej
oraz teorii muzycz., harmonii
i kontrapunktu.

Wpisy codziennie od 11—1 i od
3 do 5 popoł.

Student

VI-tej kl. gimnazyalnej, biegły
w języku niemieckim poszukuje
lekcyi u uczniów z niższego
gimnazjum. — Wiadomość w
Administracji „Dnia“.

Koncesyonowana

szkola śpiewu Ady Dąbrowskiej
uczenicy Souvestrów, została
przeniesiona z ul. Ossolińskich
l. 10 na ul. Teatralną l. 1, obok
pl. Maryackiego. Wpisy od 1 go
września między 0—2 popoł.

